

Hugtungt ongan miðvísan turistpolitikk at hava

Turistpolitikkur má rekast, so hann gagnar mest møgulegt, samstundis sum hann er til minst møguligan ampa

Luttakarar á turiststevnuni mánadagin á Parnassinum

— Ætlanin við stevnuni er at finna fram til ein turistpolitikk, og hvussu hann skal stýrast, segði Sigurd Simonsen, leiðari av Ferðamannastovuni, tá hann setti turiststevnuna mánadagin.

Sigurd Simonsen visti á, at tað var ógvuliga hugtungt altíð at skula svara útlandskum blaðmonnum, tá teir spurdu um føroyskan turistpolitikk, at vit hava ongan turistpolitikk.

V. ø. o. eftirlýsti Sigurd Simonsen einum ferðafólkapolitikki. Sjálvur segði hann, at tað var ivingasamt, um vit skuldu fáa fleiri turistar til landið.

— Men skulu vit byggja ein múr rundan um okkum. Skulu vit gera kvoterangar. Skulu vit geva innfaringarloyvi. Skulu vit avtrappa turiststreymin ella skulu vit lata hann vaksa fritt sum

illgresi, spurdi Sigurd Simonsen. Hervið hevði hann lagt upp til eitt breiðari tjak millum luttakararnar, sum vóru einir 40-50 í tali, um ein føroyskan ferðafólkapolitikk.

Eingin ábyrgd

Eisini eftirlýsti leiðarin av Ferðamannastovuni ábyrgdini — ábyrgdini av einum ferðamannapolitikki.

— Sum nú er, hevur eingin nakra ábyrgd. Í hvussu er, liggur ábyrgdin ikki á Ferðamannastovuni, segði hann.

Sigurd Simonsen visti á, at í grannalondum okkara vóru tað alment stuðlað ferðamannaráð, sum skipaðu fyri ferðamannapolitikkinum fyri á tann hátt at vinna pening til landið.

— Endamálið við einum ferðamannaráði er at leggja turistpolitikkinn so til rættis, at hann gagnar mest møgulegt, samstundis sum hann er til minst møguligan ampa fyri einstaklingin, segði Sigurd Simonsen at enda í vælkomunsorðu síni á

Turistráð má stovnst

Tað gekk sum ein reyður tráður gjøgnum bólkaframløgurnar á turiststevnuni, at treytin fyri eini samskipan av turismuni í Føroyum er stovnan av einum ferðamannaráði.

Eftir at turiststevnan varð sett mánamorgunin, arbeiddu luttakararnir, sum umboðaðu stovnar, hotell og gistingarhús, matstovur, sevn og virki, í bólum.

Hvør bólkurin skuldi svara nøkrum spurningum viðvíkjandi turismu og turismumøguleikum.

Ráðgevandi og upplýsandi

Allir bólkarnir komu til ta niðurstøðu, at eitt

ferðamannaráð eigur at verða skipað.

Hetta ráðið skal veita landsmyndugleikunum ráð, geva upplýsingar um Føroyar sum ferðamannaland, og skipa fyri upplýsing innanhýsis millum teirra, sum starvast innan hendan táttin.

Eingin kom inn upp á, hvussu eitt slíkt ráð skal skipast, men tað varð ført fram, at eitt slíkt ráð eigur at hvíla í sær sjálvum, men eigur at fáa stuðul frá landi og kommunum.

Inntøkuøkjandi

Fleiri av luttakarunum høvdu ta áskoðan, at turisman kundi gerast meira inntøkuøkjandi.

Her varð hugsað um selu av minnislutum kring landið, øktum vitjanum á matstovum og gistingarhúsum og øktum fólkaflutningi.

Framhald á síðu 12

Turiststevnan:

Hvat ynskja føroyingar

— Føroyar reka ongan miðvísan ferðamannapolitikk. Spurningurin er, hvat ynskja føroyingar, segði D. P. Danielsen, mentamálaráðharri.

— Sjálvur haldi eg ikki, at Føroyar skulu gerast til eitt ferðamannaland í banalum týðningi. Men vit ynskja, at fólk skulu koma til Føroyar, men hvussu?

D. P. Danielsen tók aftur í tann eftirlýsta ferðamannapolitikkinn og segði, at fyrirteytin fyri, at tað almenna kann reka ein slíkan politikk er, at hugsanin um ein ferðamannapolitikk kom til sjónar frá teimum hjá-støddu.

Annars visti D. P. Danielsen á tær broytingar, sum eru hendar innan ferðing, tað hann mintist, til dagin í dag, tá talað verður um turistidnað.

Hann nevndi, at tað var Sverri Patursson, sum ibirti ferðamannalagið við tí endamáli at fáa útlandingar til Føroya at ferðast. Í sínum ætlanum roknaði Sverri Patursson eisini við heimaðnaði í samband við ferða-fólka vitjan.

Ikki lukkuligari

— Eg dugi ikki at skilja, at føroyingar gerast lukkuligari, um Føroyar verða eitt turistland, segði Hogni Mohr, havnameistari.

Hann metti ikki, at turisman kundi gerast nokur figgarlig inntøkukelda. Heldur ikki helt hann, at hon fór at verða arbeiðsskapandi.

Hogni Mohr visti á, at vit vóru fáméntir:

— Ti skulu vit ikki yvirrennast av turistum, so vit missa okkum sjálvar burtur.

Tó mælti havnameistarinn ikki til, at vit skulu múra okkum inni, men verða blíðir móti teimum, sum komu á vitjan.

Ein trupulleiki

— Vitugu á sanna, at turisman er vorðin ein trupulleiki, sum má loysast. Hóast hon ikki verður loyst í dag, so er hetta byrjanin, segði Lars Larsen, stjóri á Flog-felag Føroya.

Hann visti á, at tá Føroyar komu upp í alheimsflog-felagið, skaptust stórir møguleikar, men at einki var gjørt fyri at fáa fólk til Føroya. Man tordi ikki, tí viðurskiiftini vóru ikki nóg góð.

Ikki reklamera

Páll Patursson, bóndi, segði, at tað komu so nógvir turistar, at tað var óneyðugt at reklamera meira.

Hann visti á, at eini 5000 høvdu skrivað undir upp á, at tey høvdu verið í Kirkjubø seinasta ár. Hann metti, at hetta var bert helvtin, sum høvdu skrivað í gestabókina, og at stóru partur av hesum vóru útlandingar.

Páll Patursson saknaði eina stýring. Hann helt at turistarnir bert vóruð sleptir upp á fjall, og mælti til eina betri skipan.

Snýttu fólk

— Tað mest óbliða er at snýta fólk, segði Bárður Jákupsson, savnsverður.

Hann visti á, at Heimavirkid hevði nógvir góðar lutir — 1. floks bundnavörur — men í millum alt hetta sleðst gipslunar, gipsmenn við torvleyp, saman-klistraðir varðar o.s.f.r., sum ikki hoyrdu heima á slíkum stað.

— Slíkt er létuvinningur, sum ikki kann loysa seg at hava í longdini, segði Bárður Jákupsson.

Ikki selja landið

Atli Dam, logmaður, tók undir við teimum, sum ikki høvdu áhuga fyri at selja landið. Ti vóru turistfasilitetirnar ikki útbýgdar meira.

— Men eisini onnur viðurskipti gera seg galdandi. Tað er neyðugt at útbýggja ferðslusambandið og hotelkapasitetin fyri at vit sjálvi kunnu vera her, ti vit ferðast nógv meira, sjálvir í okkara landi.

Ti mælti Atli Dam til eina veruliga viðgerð av málinum — hvussu stóru er tørvurin, hvussu stórt kann iskoyti frá turismuni gerast, hvussu nógv tola vit, og hvussu nógv kunnu vit spreidda turistarnar runt, samstundis sum vit varðveita okkara virðileika sum fólk.